

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu

Ügyszám: FRP/178/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

365/2015. (X. 22.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) I. r. panaszos¹ és II. r. panaszos 2015. április 3-án előterjesztett **panaszát** a 2015. október 22-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a K. városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszosok a Testület Ügyfélszolgálatán, szóban terjesztették elő a panaszukat. A panaszosok előzményként elmondták, hogy 2014. május 24-én be szeretnék volna jutni az általuk szóbeli megállapodás alapján bérelt irodába (a társasági cégbejegyzés hiányában nem volt bérleti szerződés), de a tulajdonos nem engedte be őket.

A panaszosok megítélése szerint a K. városi rendőrség nem foganatosította a szükséges intézkedést, és a feljelentésük nyomán indult nyomozást május 30-án megszüntették, arra való hivatkozással, hogy nem történt magánlaksértés.

2015. március 26-án 9 órakor a panaszosok észlelték, hogy a régi bérleményüket már más cég készül használni, átalakítások folynak, és az ő tulajdonukban lévő tárgyak nincsenek a helyszínen. (Ezeket a tárgyakat 2014. májusa óta nem kapták vissza a panaszosok.) A panaszosok külön-külön bejelentést tettek a 107-es segélyhívó számon 9 óra tájban, melyben azonnali rendőri intézkedést kértek. Először azt mondták nekik, hogy tegyenek panaszt a

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

rendőrkapitányságon, majd utána érkezik a helyszínre járőr, később már arról tájékoztatták őket, hogy nem mennek ki, mivel más bejelentéssel foglalkoznak. 9 óra 30 perckor V. Gy. panaszos bement a rendőrkapitányságra, ahol telefonon keresztül beszélt a megyei rendőrfőkapitánnyal, hogy számon kérje a történetekkel kapcsolatban. Ekkor a rendőrfőkapitány megígérte, hogy azonnal fognak intézkedni, és hogy percekben belül fog járőr érkezni. Végül 10 óra 2 perckor érkeztek ki a rendőrök a helyszínre, ahol csak a bejelentő panaszosokat igazoltatták, egyéb intézkedésre nem került sor. (A tulajdonost és az új bérlőket sem igazoltatták.) Az egyik rendőr ment be az ingatlanba, ahol a tulajdonossal és annak jogi képviselőjével egyeztettek, azonban a párbeszéd tartalmát a panaszosok nem ismerik.

A panaszosok összességében azt sérelmezik, hogy a rendőrök késlekedtek az intézkedéssel, illetve megítélésük szerint a rendőrök nem jártak el megfelelően a tényállás tisztázása érdekében. A rendőrök azt mondták a panaszosoknak, hogy tegyenek feljelentést az ügyben a rendőrkapitányságon.

2) A panaszosok 2015. június 17-én megküldték a K. városi Nyomozó Ügyészségnek küldött beadványát, amelynek ismertetésétől a Testület eltekint.

3) A II. r. panaszos 2015. július 20-án előterjesztett beadványában tájékoztatta a Testületet arról, hogy az ügyészség a feljelentését elutasította. Egyúttal kifejtette, hogy milyen hibákat vétett a rendőrség a 2014. május 26-i intézkedés során, ám ennek részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatóak meg.

1) B. P. r. alezredes 2015. május 26-án kelt jelentésében előadta, hogy 2015. március 26-án 9 óra 39 perckor a II. r. panaszos bejelentést tett a Hívásfogadó Központon keresztül a Megyei Rendőrkapitányság Tevékenységirányítási Központjába (a továbbiakban: TIK), miszerint a K. város, D. körút 8-10. szám alatti irodát „kirabolták”, mely során eltulajdonították a tulajdonukat képező bútorokat és informatikai felszereléseket. Ezen bejelentésről csak adatlap érkezett a TIK-be.

Az adatlap azonnali átvételét követően, a K. városi Rendőrkapitányság közterületi szolgálatot ellátó állományának irányítását végrehajtó B. M. r. főtörzsőrmester ügyeletes a bejelentést betörésként értelmezte (a bejelentés szövegéből arra lehetett következtetni), majd ennek megfelelően azonnal megkezdte a bűnügyi szolgálat helyszínre irányítását.

Az ügyeletes intézkedése közben a Hívásfogadó Központból egy újabb adatlap érkezett, melyen 2015. március 26-án 9 óra 48 perckor K. A. tett bejelentést, miszerint a K. város, D. körút 8-10 szám alatti bérelt üzletüknél egy férfi (hallomásból úgy tudja, hogy az előző bérlő) fenyegetőzik, mert a korábban ott hagyott tárgyait szeretné visszakapni az üzlet tulajdonosától. A keresett tárgyak azonban már nincsenek az üzletben.

K. A. bejelentését tartalmazó adatlapot az ügyeletes lezárta azzal a megjegyzéssel, hogy az intézkedést a korábbi küldési naplón folytatja.

2015. március 26-án 9 óra 51 perckor a K. városi Rendőrkapitányság épületében személyesen megjelent a II. r. panaszos, akit az ügyfelek fogadását végrehajtó fegyveres biztonsági őr fogadott. A bejelentő meghallgatását követően a fegyveres biztonsági őr jelentést tett a TIK-be, amelyet a K. városi Rendőrkapitányság bűnügyi szolgálatának irányítását végrehajtó Sz. Zs. r törzssászlós főügyeletes fogadott.

A r. törzssászlós a fegyveres biztonsági őrön keresztül a panaszost felvilágosította, hogy a helyszínre rendőrfőnököt irányítanak, menjen vissza a helyszínre, várja meg a járőröket.

B.M. r. főtörzsrőrmester ügyeletes az RZS Tevékenységirányítási Rendszerben a bűnügyi szolgálat kiértékelését visszavonta, majd 9 óra 48 perckor járőri egységet küldött a helyszínre. Mivel a kijelölt rendőrfőnök más feladatot látott le, ezért 10 óra 2 perckor másik járőr jelölt ki. Az ügyeletes ezt követően többször is megkísérelte a panaszos bejelentőt visszahívni, de ez nem járt sikerrel, mivel a panaszos telefonja egyfolytában foglalt volt.

A r. főtörzsrőrmester 10 óra 6 perckor visszahívta a másik bejelentőt (K. A.-t), hogy tisztázza a fenyegető személyét. K. A. elmondta, hogy a fenyegető személy az üzlet korábbi bérlője, akinek igazából az üzlet tulajdonosával van vitája, de mégis velük kiabál. Ők félnek tőle, s így az üzletbe bezárkóztak és őt oda nem engedik be.

A helyszínre 2015. március 26-án 10.10 órakor kiérkezett rendőrfőnökök igazoltatták, majd 10 óra 18 perckor a panaszosok adatait ellenőrizték. 10 óra 25 perckor visszajelzett a járőr, hogy bűncselekmény elkövetése a helyszínen nem állapítható meg. A II. r. panaszos és a tulajdonos között van egy elszámolási vita.

A helyszínen intézkedő rendőrfőnökök felvilágosították a panaszosokat, hogy amennyiben panaszuk van vagy feljelentést kívánnak tenni, akkor azt bármikor megtehetik a rendőrkapitányságon.

A Testület kérdésére válaszolva előadta továbbá, hogy a panaszos 2015. március 26-án 9 óra 39 perc körüli bejelentésekor csak a Hívásfogadó Központ munkatársával beszélt telefonon, rendőrrel nem kommunikált, így felvilágosítást a rendőrség részéről nem kapott. A Hívásfogadó Központ munkatársa a bejelentőt csak arról tájékoztatta, hogy a rendőrséget értesíti. A Megyei Rendőr-főkapitányság TIK ügyeletes a Hívásfogadó Központból csak adatlapot kapott, mely alapján a meghatározott protokoll alapján kezdte meg intézkedését.

A bejelentő az az állítása nem felel meg a valóságnak, hogy először azt mondták neki, miszerint tegyen a rendőrkapitányságon panaszt, majd pedig azt, hogy küldenek a helyszínre járőrt. A hanganyagok alapján a II. r. panaszos a bejelentésének megtételekor rendőrrel nem beszélt, a segélyhívásokat fogadó hívásfogadó központ munkatársától pedig azt a felvilágosítást kapta, hogy bejelentéséről a rendőrséget tájékoztatja.

Az adatlapot fogadó, az alapján intézkedő ügyeletes nem tudta visszahívni a II. r. panaszost visszahívni, mivel a panaszos telefonja folyamatosan foglalt volt.

2) A rendőrség megküldte a küldési naplókat is, amely a fentiekhez képest releváns többletinformációt nem tartalmaz.

3) A K. városi Rendőrkapitányság vezetője 2015. május 26-án kelt átiratában előadta, hogy a panaszos 2015. március 26-án feljelentést tett a rendőrkapitányságon. A feljelentés alapján a Büntetőtörvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 372.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő nagyobb értékre elkövetett sikkasztás büntetvénye megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás van folyamatban.

4) K. P. B. r. őrm. és K. P. r. ftörm. 2015. március 26-án kelt közös jelentésükben előadták, hogy 10 óra 10 perckor a K. városi Rendőrkapitányság TIK ügyeletes küldése alapján jelentek meg a K. város, D. u. 8. sz. alatt. Ott felvette a kapcsolatot a bejelentővel (II. r. panaszos), aki elmondta, hogy az érintett ingatlant a tulajdonostól, A. I.-től bérelték, aki az albérleti szerződés megszűnte után a panaszosok tulajdonát képező berendezési és felszerelési tárgyakat nem adja ki nekik.

A. I. a rendőrök kérdésére elmondta, hogy mivel a panaszosok nem teljesítették a szerződésben foglaltakat, lecserélte a zárat és kiadta a lakást másik bérlőnek, a tárgyakat pedig egy raktárban helyezte el, amíg azok tulajdonjoga nem tisztázódik.

A rendőrök jelentették a történeteket az ügyeletesnek, aki utasította őket, hogy tájékoztassák a panaszosokat arról, hogy amennyiben feljelentést kívánnak tenni a tulajdonossal szemben, akkor menjenek be a kapitányság panaszirodájába. A tájékoztatást a panaszosok megértették és tudomásul vették.

5) K. P. r. ftörm. a 2015. május 19-én a Testület felhívására kiegészítő jelentést készített, ami az alábbi többletinformációkat tartalmazza. A járőr 2015. március 26-án 10 óra 10 perckor érkezett a helyszínre, mivel az ügyeletes egy bérleti vitához küldte ki. Az intézkedés elején eleget tett az Rtv. 20. § szerinti kötelezettségeinek. Először a panaszosokat hallgatták meg, majd pedig a bérlőt. Először a panaszosokat igazoltatták, majd pedig az épületben tartózkodó tulajdonost, akinek a jogi képviselője és az új bérlője is jelen volt, akiknek az igazoltatása nem volt szükséges, mivel nem voltak közvetlenül érintettek az ügyben. Az üzletvezetőt a r. ftörm. hallgatta meg egyedül, a panaszosok távollétében, az esetleges konfrontáció elkerülése végett. Irat nem állt rendelkezésre a helyszínen a bérleti jogviszonyról, mivel elmondásuk alapján szóbeli megállapodás történt.

Mivel a helyszíni információ alapján sem a szerződés tartalmát, sem a bútorok tulajdonjogát nem lehetett kétséget kizáróan eldönteni, jelentést tett az ügyeletesnek a helyzetről, ahonnan azt az utasítást kapta, hogy tájékoztassa a panaszost, hogy jogai érvényesítése végett bírósághoz fordulhat, illetve feljelentést tehet. A panaszosok a tájékoztatást megértették és tudomásul vették.

6) K. P. B. r. őrm. 2015. május 22-én a Testület felhívására kiegészítő jelentést készített, amelyben a r. ftörm.-mel egyező módon adta elő a történeteket, ezért az irat részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

7) A II. r. panaszos a 2015. március 26-án jegyzőkönyvbe mondott feljelentésében előadta, hogy 2014. februárjában vette bérbe a [...] Szövetkezet részére az ingatlant. 2014. május 24-én a tulajdonos a zárat lecserélte, és nem engedte be sem a panaszost, sem a szövetkezet dolgozóit, miközben a vagyontárgyaik az ingatlanban maradtak. 2014. május 26-án rendőri segítséget kért a panaszos, de a tulajdonos tagadta a bérleti jogviszonyt a helyszínen. A szövetkezet jogi képviselője ezután próbált egyeztetni a tulajdonostól, aki mindentől elzárkózott, 2015. február 12-én a panaszos ismét megpróbált egyeztetni a tulajjal, aki ettől

teljesen elzárkózott. 2015. március 26-án a panaszos az épületnél járt, ekkor látta, hogy a vagyontárgyaik eltűntek. A panaszos rendőri segítséget kért, a rendőrök láthatták, hogy a helyiség üres és ott átalakítási munkák zajlanak. A helyszínen tartózkodó új bérlő közölte, hogy ő már üresen kapta az ingatlant.

8) A rendőrség megküldte a II. r. panaszos rendőrségen, 2015. március 30-án tett panaszbejelentését is, amiben a panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök 2014. május 26-án nem intézkedtek megfelelően, arra nem voltak képesek, hogy az irodahelyiséget kinyitassák a tulajdonossal, hogy legalább a tárgyak ottlétét ellenőrizzék. Egyebekben a panasz tartalma azonos a Testületnél előterjesztett panasszal.

III.

1) A Testület a panaszbeadvány kapcsán mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az határidőben érkezett-e.

A Testület hatáskörét a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntelődési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

Az Rtv. 93. §-a értelmében a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az öt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

Jelen esetben a panaszos 2015. március 30-án terjesztette elő a panaszbeadványát, amelyben egy 2014. május 24-én és egy 2015. március 26-án foganatosított rendőri intézkedéssel szemben emelet kifogást. A panaszos a 2014. május 24-én történt esett ellen a fenti szabályok szerint 2014. június 13-ig terjeszthette volna elő a panaszát, mivel a panaszos az öt ért jogsérelmet az intézkedés jellegénél fogva az intézkedés napján felismerhette. A panaszos ugyanakkor a beadványában nem adott elő olyan tény, amely alkalmas lenne a fenti késedelem kimentésére.

Minderre tekintettel a Testület a panaszbeadványnak ezt a részét elkésettnek minősítette és érdemben nem vizsgálta. Ugyanezen okból nem vizsgálta a Testület a panaszos későbbiekben előterjesztett beadványaiban előadottakat.

2) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy a panasz valamennyi részére rendelkezik-e hatáskörrel.

A fentebb hivatkozott hatásköri szabályból megállapítható, hogy Testületnek – fő szabály szerint – nem áll módjában vizsgálni a rendőrség azon tevékenységét, amelyet nem az Rtv., hanem más jogszabály, így például a büntetőeljárás törvény alapján végez. Ebből következően a feljelentéssel kapcsolatos kifogások elbírálására sincs hatásköre. Ahogyan nincs hatásköre az ügyészégen által hozott határozatok felülvizsgálatára sem.

A rendőrség, mint nyomozóhatóság munkája felett a felügyeletet az illetékes ügyészség látja el.

Mindezek alapján a Testület a hatáskörének hiányát állapította meg a panasz azon részeiben, amelyek a rendőrség nyomozati munkáját kifogásolták.

A Testület tehát a fentiek alapján a panaszbeadványnak csak a 2015. március 26-i helyszíni intézkedéssel kapcsolatos részét vizsgálta.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosoknak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A rendőrök intézkedési kötelezettsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat tette.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 121. pontja, 166.§ (1) bekezdése szerint a magánlakásértés szabálysértést követi el az, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére, vagy megtévesztéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén aki mást akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen.

A Btk. 221.§ rendelkezik a fenti cselekmény bűncselekmény alakzatáról. [(1) Aki más lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel vagy hivatalos eljárás színlelésével bemegy, illetve ott bent marad, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre, az ott lakó vagy azzal rendelkező akarata ellenére vagy megtévesztéssel

- a) éjjel,
- b) fegyveresen,
- c) felfegyverkezve vagy
- d) csoportosan

bemegy, vagy ott bent marad.

(3) Aki mást megakadályoz abban, hogy lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen,

- a) ha az (1) bekezdésben meghatározott módon követi el, az (1) bekezdés szerint,
- b) ha a (2) bekezdésben meghatározott módon követi el, a (2) bekezdés szerint

büntetendő.

(4) A büntetés büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt a (2) bekezdésben meghatározott módon követik el.]

A magánlaksértés esetén mind a szabálysértési, mind a bűncselekményi alakzat, illetve a zaklatás elkövetői csak magánindítványra büntetendők.

A lopás tényállását a Btk. 370. §-a rendezi, eszerint aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el.

A sikkasztás tényállását pedig a Btk. 372.§-a, szerint aki a rábízott idegen dolgot jogtalanul eltulajdonítja, vagy azzal sajátjaként rendelkezik, sikkasztást követ el.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

a) A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy telefonos bejelentések érkeztek a rendőrkapitányságra egy ingatlanl kapcsolatos vitáról.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy az érintett ingatlanban tartózkodó személyek valamelyike a magánlaksértés szabálysértését vagy bűncselekményét, illetve lopás bűncselekményét követi el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentések tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A rendőrök segítségnyújtási kötelezettségét az Rtv. 24. § (1)-(2) bekezdése rendezi, eszerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme az Rtv. alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A rendőri jelentések szerint 9 óra 39 perckor a II. r. panaszos bejelentést tett a Hívásfogadó Központon keresztül a TIK-be, miszerint egy K. városi irodát „kirabolták”. Ezen bejelentésről csak adatlap érkezett a TIK-be. Az adatlap azonnali átvételét követően, a K. városi Rendőrkapitányság közterületi szolgálatot ellátó állományának irányítását végrehajtó B. M. r. főtörzsőrmester ügyeletes a bejelentést betörésként értelmezte, majd ennek megfelelően azonnal megkezdte a bűnügyi szolgálat helyszínre irányítását. Az ügyeletes intézkedése közben a Hívásfogadó Központból egy újabb adatlap érkezett, melyen 2015. március 26-án 9 óra 48 perckor K. A. tett bejelentést, miszerint ugyanazon cím alatti üzletüknél egy férfi (hallomásból úgy tudja, hogy az előző bérlő) fenyegetőzik, mert a korábban ott hagyott tárgyait szeretné visszakapni az üzlet tulajdonosától. A keresett tárgyak azonban már nincsenek az üzletben. A főügyeletes az RZS Tevékenységirányítási Rendszerben a bűnügyi szolgálat kiértesítését visszavonta, majd 9 óra 48 perckor járőri egységet küldött a helyszínre. Mivel a kijelölt rendőrpár más feladatot látott le, ezért 10 óra 2 perckor másik járőr jelölt ki. Az ügyeletes ezt követően többször is megkísérelte a panaszos bejelentőt visszahívni, de ez nem járt sikerrel, mivel a panaszos telefonja egyfolytában foglalt volt.

2015. március 26-án 9 óra 51 perckor a K. városi Rendőrkapitányság épületében személyesen megjelent a II. r. panaszos, akit az ügyfelek fogadását végrehajtó fegyveres biztonsági őr fogadott. A főügyeletes a fegyveres biztonsági őrön keresztül a panaszost felvilágosította, hogy a helyszínre rendőrpárt irányítanak, menjen vissza a helyszínre, várja meg a járőröket. A r. főtörzsőrmester 10 óra 6 perckor visszahívta a másik bejelentőt. A helyszínre 2015. március 26-án 10.10 órakor kiérkezett rendőrpárok igazoltatták, majd 10 óra 18 perckor a panaszosok adatait ellenőrizték. 10 óra 25 perckor visszajelzett a járőr, hogy bűncselekmény elkövetése a helyszínen nem állapítható meg. A II. r. panaszos és a tulajdonos között van egy elszámolási vita. A helyszínen intézkedő rendőrpárok felvilágosították a panaszosokat, hogy amennyiben panaszuk van, vagy feljelentést kívánnak tenni, akkor azt bármikor megtehetik a rendőrkapitányságon.

A rendőrség által megküldött küldési naplók és a bejelentésekről készült felvételek alátámasztották a rendőri előadást, miszerint a 9 óra 39 perckor tette a bejelentést a panaszos, és ehhez képest 10 óra 10 perckor érkezett ki a járőr (tehát a bejelentés és a kiérkezés között eltelt 31 perc telt el), mivel a panaszos bejelentése alapján először a bűnügyi osztályt értesítették, majd pedig a második bejelentés fényében intézkedtek a járőrök küldéséről. Az első bejelentés értelmében is már egy befejezett cselekményről volt szó, közvetlen életveszély pedig a bejelentés alapján nem merült fel, így nem igényelt azonnali beavatkozást.

A Testület mindezek alapján nem tudott feltárni a rendőrség kikerkezési idejére vonatkozó panasz kapcsán olyan mulasztást, amely a panaszosok oldalán alapjog sértést eredményezett volna.

A Testület álláspontja szerint a fentiek alapján nem sérült a panaszosok tisztességes eljárásához való joga.

c) A rendőri jelentésekből szerint, hogy a tulajdonos az igazoltatását követően elmondta, hogy a panaszosok az ingatlant kibérelték, de az albérleti szerződés megszűnte után a panaszosok tulajdonát képező berendezési és felszerelési tárgyakat nem adta ki nekik, mivel a panaszosok nem teljesítették a szerződésben foglaltakat, lecserélte a zárat és kiadta a lakást másik bérlőnek, a tárgyakat pedig egy raktárban helyezte el.

A Testület álláspontja szerint a rendőröknek a helyszínen rendelkezésére álló információk alapján nem volt egyértelműen megállapítható, hogy a panaszos, illetve a tulajdonos között fennáll-e polgári jogi viszony. Azt ugyan mind a két fél elismerte, hogy korábban szóbeli bérleti szerződést kötöttek az ingatlan vonatkozásában, azonban abban már eltért az előadásuk, hogy az megszűnt-e, illetve jogszerűen szűnt-e meg. Ahogyan abban is, hogy a panaszosoknak, illetve az általuk képviselt szövetkezetnek volt-e bérleti díj tartozása.

Olyan iratot egyik fél sem tudott bemutatni a helyszínen, amely a bérleti jogviszony érvényes fennálltát (szóban ugyanis a hatályos jogszabályok alapján nem lehet érvényes lakás vagy egyéb helyiségre vonatkozó bérleti szerződést kötni, az Ltv. ugyanis írásbeli formát követel meg²), annak tartalmát igazolta volna, illetve a bútorokat és egyéb vagyontárgyakat azonosította volna, vagy felettük a tulajdonjogot aláátámasztotta volna.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint nem mulasztott akkor a rendőrség, amikor a nyilvánvalóan polgárjogi kérdésben (bérleti jogviszony és az abból eredő zálogjog) nem döntött a helyszínen, mivel ennek a kérdésnek a megítélése a polgári bíróság hatáskörébe tartozik. A Testület álláspontja szerint helyesen intézkedett a rendőr, amikor a feleknek azt a tájékoztatást adta, hogy tegyének az ügyben feljelentés, mivel egyrészt az esetleges eltulajdonítás miatti lopás vagy sajátjakénti rendelkezés miatti sikkasztás bűncselekmény megállapításának mindenképpen előfeltétele volt annak a kérdésnek a tisztázása, hogy a felek között volt-e érvényes jogviszony, illetve hogy a tulajdonos jogszerűen gyakorol zálogjogot. Ezen kérdésekben pedig a helyszínen – iratanyag és a felek tételes meghallgatása nélkül – nem lehetett volna megalapozott döntést hozni.

A fentiekre figyelemmel a Testület álláspontja szerint nem mulasztott a helyszínen a rendőrség, amikor az intézkedést jogi felvilágosítás adással zárta, így a panaszosok tisztességes eljárásához való joga nem sérült.

---

² A lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény (továbbiakban: Ltv.) 2.§ (5) bekezdése szerint a lakás bérbeadásának érvényességéhez a szerződés írásba foglalása szükséges. A 36. § (1) bekezdése szerint pedig a nem lakás céljára szolgáló helyiség (a továbbiakban: helyiség) bérletének létrejöttére, a felek jogaira és kötelezettségeire, valamint a bérlet megszűnésére a lakásbérlet szabályait - e törvény Második részében foglalt eltérésekkel - megfelelően kell alkalmazni.

d) A panaszos sérelmezte, hogy csak őket igazoltatták a helyszínen, míg a többi felet nem, ezért a Testület indokoltnak látta a részrehajlásmentes intézkedés követelményének érvényesülését vizsgálni.

A rendőri jelentések szerint mind a két felet igazoltatták, majd meghallgatták, azonban az esetleges további konfrontációt megelőzendő egymástól elkülönülten, míg a panaszosokat az épületnél, addig a tulajdonost az épületben.

Az aznap készült rendőri jelentés a tulajdonos adatait is tételesen rögzíti.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A rendőrségi iratokból egyértelműen megállapítható, hogy mind a két fél igazoltatása és meghallgatása megtörtént, egyéb olyan körülményt pedig nem tárt fel a Testület, amely igazolta volna, hogy a panaszosra nézve hátrányosabb volt az intézkedés.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a rendőrök betartották a részrehajlásmentes intézkedés követelményét, ezért a panaszosok tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült.

V.

A Testület álláspontja szerint a rendőröknek intézkedési kötelezettsége keletkezett a bejelentések alapján, amely intézkedési kötelezettségnek megfelelően eleget tettek. Így a panaszosok tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét sem a késedelmes kérésre, sem mulasztásra, sem a részrehajlásra vonatkozó panasz kapcsán nem állapította meg.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. október 22.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag